

Sygn. akt I C 1080/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 października 2014 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Poryzala

Protokolant: Katarzyna Budzik

po rozpoznaniu w dniu 16 października 2014 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa M. N.

przeciwko (...)S.A. w W.

o zapłatę 7 136,58 zł

I zasądza od strony pozwanej (...)S.A. w W. na rzecz powódki M. N. kwotę 6 985,18 (sześć tysięcy dziewięćset osiemdziesiąt pięć 18/100) zł z ustawowymi odsetkami od dnia 15 października 2013 roku;

II dalej idące powództwo oddala;

III zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 2 007 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV nakazuje stronie pozwanej - (...)S.A. w W. uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Sąd Rejonowy w Kłodzku kwotę 214,79 zł tytułem kosztów sądowych.

Sygn. akt I C 1080/13

UZASADNIENIE

Powódka, M. N., wniosła o zasądzenie od strony pozwanej, (...)S.A. w W., kwoty 7 136,58 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 1 marca 2013 r. oraz o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazała, iż w dniu 14 stycznia 2013 r. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzeniu uległ jej pojazd marki F. (...), nr rej. WA (...). Wskazała, że strona pozwana wypłaciła jej część kwoty z przewidywanych kosztów naprawy samochodu, powołując się na opracowaną przez siebie kalkulację. Podała, że opinia ta dotknięta jest licznymi uchybieniami, bowiem przyjęto, że naprawa odbędzie się przy użyciu części określanych mianem zamienników, a nie części oryginalnych. Zaniżone zostały też koszty robocizny i niepełna jest lista koniecznych napraw elementów w powyższym pojeździe. Nadto zawyżona została wysokość stopnia amortyzacji pojazdu, gdyż samochód ma tylko pięć lat i nie był intensywnie eksploatowany, o czym świadczy jego niski przebieg.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podała, że wypłaciła powódce kwotę 6 088,98 zł na podstawie ustaleń własnych.

Podniosła, że ewentualne ustalenie kosztów naprawy winno uwzględniać koszty naprawy według części nieoryginalnych oraz z zastosowaniem stawek za naprawę przez warsztaty nieautoryzowane.

Sprzeciwiła się również żądaniu odsetek ustawowych za opóźnienie wobec jego nieudowodnienia, gdyż powódka nie sprecyzowała uprzednio stronie pozwanej kwoty żądania, a ograniczyła się jedynie do zgłoszenia szkody - bez wskazania żądanej kwoty.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 14 stycznia 2013 r. w B.doszło do kolizji drogowej, podczas której kierujący pojazdem marki M. (...), nr rej. (...), nie zachował należytej ostrożności, dojeżdżając do skrzyżowania i uderzył w tył pojazdu, prowadzonego przez powódkę, tj. marki F. (...), nr rej. (...), wskutek czego pojazd powyższy, prowadzony przez powódkę, uległ uszkodzeniu.

Dowód: - oświadczenie z 14.01.2013 r.

- zgłoszenie szkody

w aktach szkody nr (...)

Sprawcę zdarzenia i stronę pozwaną łączyła w chwili zaistnienia wyżej opisanego zajścia umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych.

(bezsporne)

W dniu 10 maja 2013 r. (...)S.A. z siedzibą w W.zawarł z powódką umowę przelewu wierzytelności, zgodnie z którą (§2) Bank dokonał przelewu na rzecz powódki wszelkich praw wynikających ze zdarzenia ubezpieczeniowego, tj. wyżej opisaną szkodę komunikacyjną z dnia 14 stycznia 2013 r., w szczególności prawo do dochodzenia roszczeń od (...)S.A. – według swego uznania.

Dowód: - kserokopia umowy przelewu wierzytelności z 10.05.2013 r., k. 9

Powódka zgłosiła zaistnienie powyższej szkody stronie pozwanej, która pismem z datą 18 lutego 2013 r. poinformowała powódkę o przyznaniu odszkodowania w kwocie 6 088,98 zł.

Dowód: - kserokopia pisma z 18.02.2013 r., k. 20

W związku z uszkodzeniem powyższego pojazdu marki F. (...) wskutek wyżej opisanego zdarzenia do wymiany zakwalifikowano w nim: listwy i folie drzwi, zderzak tylny, listwę ozdobną zderzaka tylnego, wzmocnienie zderzaka tylnego, blachę zakończenia tyłu dolną i górną, pokrywę bagażnika, uchwyt zewnętrzny pokrywy tylnej, zestaw mocowania szyby tylnej oraz bocznej prawej, lampę tylną prawą, błotnik tylny prawy (część górna), podłogę bagażnika, poprzeczkę przednią podłogi tylnej, zaś do naprawy - drzwi tylne prawe i wnękę koła tylnego prawego, ponadto lakierowaniu podlegały wyżej wymienione elementy, które w dniu szkody posiadały pokrycie lakierowe, a niezależnie od wymiany części oraz wykonania na nich pokrycia lakierowego, zgodnie z metodyką producenta, niezbędne było również w celu przywrócenia samochodu do stanu sprzed uszkodzenia odtworzenie konserwacji wymienionych i naprawianych uszkodzonych elementów pojazdu.

W chwili powstania powyższej szkody wyżej opisany pojazd wyposażony był wyłącznie w części oryginalne.

Koszt (brutto) naprawy przedmiotowego samochodu, a tym samym przywrócenia go do stanu sprzed zdarzenia z 14 stycznia 2013 r., wynosi 13 074,16 zł.

Dowód: - opinia biegłego z zakresu techniki samochodowej, ruchu drogowego, rekonstrukcji wypadków drogowych, wyceny kosztów napraw i wartości pojazdów samochodowych, P. Z., k. 46 – 55

Sąd zważył :

Powództwo, w świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego, należy uznać za uzasadnione w przeważającej części.

Zgodnie z treścią art. 805 §1 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę.

Kwestia odpowiedzialności strony pozwanej za skutki zdarzenia z dnia 14 stycznia 2013 r., w wyniku którego uszkodzeniu uległ samochód powódki marki F. (...), nr rej. (...), nie była w niniejszej sprawie przedmiotem sporu. Powstała w majątku powódki szkoda jest bowiem bezpośrednim następstwem tego zdarzenia, tym samym między doznaną przez nią szkodą a wypadkiem zachodzi bezpośredni związek przyczynowy.

Okolicznością sporną w niniejszej sprawie była natomiast wartość szkody powstałej w pojeździe powódki, uszkodzonym w wyniku zderzenia samochodu powódki z pojazdem marki M. (...), nr rej. (...).

Ustalając wysokość szkody, Sąd miał na uwadze, w szczególności, opinię biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej, ruchu drogowego, rekonstrukcji wypadków drogowych, wyceny kosztów napraw i wartości pojazdów samochodowych – P. Z.. Opinia ta sporządzona została po uprzednim kompleksowym zapoznaniu się przez biegłego ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, w tym aktami szkody. Wyprowadzone przez biegłego P. Z. wnioski odpowiadają nie tylko zasadom logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego, ale również znajdują one oparcie w całokształcie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego.

Celowym wydaje się również podkreślić, że żadna ze stron nie złożyła zarzutów do powyższej opinii, nie kwestionowała jej.

Obowiązek naprawienia szkody, polegającej na uszkodzeniu rzeczy, powstaje w chwili powstania tejże szkody i nie jest to uzależnione od tego, czy poszkodowany dokonał naprawy rzeczy i czy w ogóle zamierza tego dokonać. Ubezpieczyciel winien zatem wypłacić ubezpieczonemu odszkodowanie odpowiadające kosztom przywrócenia pojazdowi jego wartości przed wypadkiem.

Zniszczone, stare części samochodu mogą być zastąpione częściami nowymi, bez obowiązku zaliczenia nadwyżki wartości na poczet odszkodowania w wypadku, gdy wymieniane części były pełnowartościowe. Podkreślenia wymaga, że - jak wynika z powyższej opinii biegłego - w chwili powstania powyższej szkody wyżej opisany pojazd wyposażony był wyłącznie w części oryginalne.

Mając na uwadze powyższe, a w szczególności treść art.361 k.c. i art.363 k.c. Sąd ustalił zatem wysokość odszkodowania za uszkodzenie pojazdu powódki, według cen części zamiennych i usług koniecznych do wykonania naprawy pojazdu, po przyjęciu, że sprzedaż towaru (usługi) podlega obciążeniu podatkiem od towarów i usług, a przy nabyciu towaru opodatkowanego tym podatkiem nabywca dokonuje zapłaty obejmującej podatek VAT, jako podatek cenotwórczy (vide: uchwała Sądu Najwyższego z dnia 15 listopada 2001 roku, III CZP 68/01, OSNC 2002, z.6, poz. 74), posługując się przy tym określonymi przez biegłego kosztami naprawy pojazdu, które to obejmują odpowiednio także i podatek VAT.

Jak wynika z opinii biegłego P. Z., zakres uszkodzeń i zniszczeń powstałych w należącym do powódki pojeździe marki F. (...), nr rej. (...), skutek wypadku z 14 stycznia 2013 r. jest tak znaczny, iż jego naprawa jest ekonomicznie nieuzasadniona, choć naprawa taka jest technicznie możliwa.

Przy ustalaniu wysokości należnego poszkodowanej odszkodowania Sąd miał na uwadze dotychczas przyznaną i wypłaconą tytułem odszkodowania przez stronę pozwaną kwotę 6 088,98 zł. Sąd zasądził zatem od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 6 985,18 zł (stanowiącą różnicę pomiędzy już wypłaconą kwotą tytułem odszkodowania - 6

088,98 zł - a ustaloną wysokością szkody poniesionej przez powódkę, tj. 13 074,16 zł) z ustawowymi odsetkami od dnia 15 października 2013 r., ponieważ powódka zgłosiła wprawdzie stronie pozwanej żądanie naprawienia powyższej szkody niezwłocznie po jej zaistnieniu, lecz bez wskazania kwoty, której żąda tytułem odszkodowania, a zatem w świetle powyższego żądanie odsetek ustawowych od 1 marca 2013 r. należy uznać za nieuzasadnione, natomiast za zasadne należy uznać ich żądanie dopiero od dnia 15 października 2013 r., a zatem od dnia następnego po dniu doręczenia stronie pozwanej odpisu pozwu.

Podzielając poglądy Sądu Najwyższego, wyrażone w wyroku z dnia 3 lutego 1971 r.(III CRN 450/70, OSNC 1971/11/205) oraz w wyroku z dnia 25 kwietnia 2002 r.(III CKN 1466/99), Sąd uznał, że o przywróceniu stanu poprzedniego można mówić jedynie wówczas, gdy stan samochodu po naprawie pod każdym istotnym względem (stan techniczny, zdolność użytkowa, części składowe, trwałość, wygląd estetyczny itp.) odpowiada stanowi tegoż samochodu przed wypadku, zaś uszkodzony, który nabywa autoryzowane części samochodowe potrzebne do naprawy uszkodzonego w wypadku pojazdu, nie ma obowiązku poszukiwania sprzedawcy oferującego je najtaniej.

O kosztach procesu Sąd orzekł w oparciu o przepis art.100 k.p.c., obciążając stronę pozwaną obowiązkiem zwrotu powódce całości kosztów procesu, bowiem powódka uległa tylko co do nieznacznej części swego żądania, przy czym Sąd przyjął, że koszty poniesione przez powódkę obejmują opłatę od pozwu - 357 zł, wydatki na wynagrodzenie biegłego -450 zł, koszty zastępstwa procesowego - 1 200 zł, przy czym za uzasadnione Sąd uznał żądanie kwoty 1 200 zł - stosownie do §2 ust. 1 i 2, § 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t.j. Dz.U. z 2013, poz. 461).

Rozstrzygnięcie zamieszczone w punkcie IV sentencji Sąd oparł o przepis art.113 ust.1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz. U. 2014. 1025 ze zm.) i art. 100 k.p.c. Koszty sądowe obejmują wydatki na wynagrodzenie biegłego 214,79 zł.